

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Anden behandling af lovforslag nr. L 15: Forslag til lov om ændring af straffeloven. (Grov momssvig, EU-svig og bestikkelse af udenlandske tjenestemænd m.v.).

Af justitsministeren (Frank Jensen).

(Fremsat 6/10 99. Første behandling 27/10 99. Betænkning 29/2 2000. Ændringsforslag nr. 1 af 15/3 2000 uden for betænkningen af justitsministeren (Frank Jensen)).

Der var ikke stillet ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet 1 ændringsforslag af justitsministeren (Frank Jensen).

Lovforslaget og ændringsforslaget sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Justitsministeren (Frank Jensen):

I Retsudvalgets betænkning har et mindretal givet udtryk for, at der vil være situationer, hvor danske virksomheder i udlandet vil blive mødt med krav om betaling, ydelser og erkendtligheder, som ikke falder inden for kerneområdet af bestikkelse, og som mindretallet ikke mener skal rammes med lovforslaget.

Der er nævnt, at danske virksomheder i store dele af verden møder forhold og traditioner, som ligger langt fra den danske samfundskultur og det danske velfærdssystem. Som eksempler på sådanne forhold er nævnt lønsystemer, som baserer sig på supplement udefra, mangel på et

fungerende myndighedssystem og kulturelt betingede anderledes omgangsformer.

Jeg forstår mindretallet på den måde, at det efter mindretallets opfattelse bør være lovligt at betale bestikkelse i sådanne situationer, når blot der ikke er tale om betaling for at opnå en kontrakt. Jeg er ikke blind for, at den virkelighed, som danske virksomheder kan komme ud for på det udenlandske marked, er anderledes end den danske, men ifølge det fremsatte forslag er ydelse af erkendtligheder da også kun strafbar, hvis ydelsen må anses for uberettiget. Dette forhold betyder, at det efter omstændighederne kan være strafrit at betale et beløb til en embedsmand, selv om betalingen sker for at få den pågældende til at gøre eller undlade noget i tjenesten.

Om dette er tilfældet, må bero på en konkret vurdering i det enkelte tilfælde. Ved den vurdering må der, som anført i lovforslagets bemærkninger, bl.a. tages hensyn til forholdene i det land, hvor embedsmanden virker, og hvad formålet med erkendtligheden er. Jeg er således enig i, at forhold af den art, der er nævnt i mindretallets udtalelse, bør tillægges betydning.

Jeg er derimod ikke enig i, at lovforslaget indebærer, at sådanne forhold altid eller som hovedregel bør føre til, at det er strafrit at bestikke. Lovforslaget skal læses i lyset af de konventioner, som forslaget har til formål at gennemføre. Disse konventioner giver efter min opfattelse ikke mulighed for at give strafrit i et så vidtgående omfang, som mindretallet ønsker og lægger op til med betækningsbidraget.

Konventionerne har til formål at komme det uvæsen, som bestikkelse og korruption er, til livs, og så hjælper det jo ikke noget, hvis man fortsat tillader det i meget vidt omfang. Hvis man følger mindretallets udtalelse, vil der være en betydelig risiko for, at Danmark ikke vil blive anset for at være et land, der har opfyldt de krav, som konventionen stiller med hensyn til at kriminalisere bestikkelse af udenlandske tjenestemænd. Det gælder ikke mindst i forhold til Europarådets konvention.

Jeg har hæftet mig ved, at flertallet i Retsudvalget ikke har tilsluttet sig mindretallets udtalelse, og det opfatter jeg på den måde, at flertallet er enig med regeringen i, at der ikke er grundlag for den vidtgående begrænsning af strafansvaret, som mindretallet har lagt op til med sit betækningsbidrag. Jeg ser derfor frem til, at lovforslaget ikke ændres som følge af mindretallets udtalelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 af justitsministeren (Frank Jensen) vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Anden behandling af lovforslag nr. L 16: Forslag til lov om ændring af lov om offentlige indsamlinger. (Forbud mod pyramidespil). Af justitsministeren (Frank Jensen). (Fremsat 6/10 99. Første behandling 27/10 99. Betænkning 2/3 2000).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Karsten Nonbo (V):

Venstre, Det Konservative Folkeparti, Kristeligt Folkeparti, Dansk Folkeparti og Frihed 2000 har stillet et ændringsforslag, som jeg gerne vil motivere.

Det fremgår sådan set af betænkningen, men forslaget går kort og godt ud på, at vi godt vil kriminalisere i yderste led for at afholde folk fra at gå ind i den kriminalitet, som det jo er at deltage i pyramidespil. Det er i hvert fald en kriminalitet, man starter op, og som lovforslaget foreligger, er det tilfældigt, om man bliver kriminel. Hvis man starter et pyramidespil, har man forsæt til at begå kriminalitet, men ellers er det sådan set et spørgsmål om held eller uheld, om man bliver kriminel eller forurettet.

Vores ændringsforslag går ud på at kriminalisere alle led, så det bliver et klart budskab, at når man deltager i pyramidespil, er det, fordi man vil score kassen, og det indrømmer regeringen sådan set også i sin kommentar til lovforslaget, idet man siger, at i almindelighed må en deltager, der indbetaler indskud, have forsæt til at udbyde spillet. Derfor mener vi også, det bør være kriminelt, og derfor har vi stillet vores ændringsforslag.

Så siger regeringen, at den er man ikke med på, fordi man gerne vil beskytte de unge og de uerfarne. Nuvel, det lyder også meget ædelt, men så siger jeg: Hvad nu, hvis politiet laver en razzia, og politiet finder nogle penge, der hidrører fra pyramidespillet? Skal de så ikke tilfalde de unge mennesker? Det ville da være en logisk konsekvens af ønsket om at beskytte de unge mennesker. Men nej, der er det sådan, at i svaret på spørgsmål 2 skriver man, at præventive hensyn taler imod at indføre en særlig adgang til tilbagesøgning for deltagerne. De skal altså ikke have pengene igen. Godt nok har regeringen medlidenhed med dem, men staten scorer kassen, for den har ikke så meget medlidenhed, at de skal have pengene igen.

Når vi når frem til selve tredjebehandlingen, og der skal trykkes på knapperne, stemmer vi fra Venstres side for lovforslaget, fordi det er trods alt et skridt i den rigtige retning. Vi vil godt være med til med alle midler at bekæmpe pyramidespil, vi er endda villige til at gå et skridt længere end regeringen. Men vi stemmer for lovforslaget, selv om det ikke er godt nok, fordi det er et skridt i den rigtige retning og også af pædagogiske hensyn. Når et lille barn ikke kan gå ordentligt, siger man jo heller ikke: Sæt dig hen i en krog og lad være med at gå. Nej, vi lærer det at gå, vi støtter det lidt i starten, og når vi så finder ud af, at det ikke er godt nok, træner vi med det, og så tager vi de næste skridt. Det er vi også klar til, når regeringen er klar til det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 45 stemte for, 64 imod.

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes uden afstemning.